

Alicio nenion respondis. Neniam en la vivo oni tiom kontraŭdiris al ŝi, kaj ŝi konsciis ke rapide ŝi perdas la paciencon. "Do vi estas jam nun kontenta?" diris la Raŭpo.

"Ne, sinjoro" diris Alicio; "mi ŝatus esti iomete pli granda, se al vi ne malplaĉas, ĉar ok centimetroj estas ja alteco tute bizara."

"Tre *bona* alteco" interrompis kolere la Raŭpo, kaj ĉe la diro starigis sin vertikale. (Ĝi havis precize ok centimetrojn!)

— "Sed por mi ja ne kutima" plendis la kompatinda etulino.

Kaj ŝi pensis en si: "Se nur la bestoj kaj birdoj ne estus tiel ofendiĝemaj!"

"Vi al kutimiĝos post kelka tempo" diris la Raŭpo, kaj enbuŝiginte la pipon, ĝi denove ekfumis.

Ĉi tiun fojon Alicio pacience atendis ĝis ĝi reparolos memvole. Post unu, du minutoj la Raŭpo demetis la pipon kaj skuis sin. Tiam, derampante de la fungo, ĝi rampis for en la herbon, kaj, rampante, ĵetis post si la rimarkon:

"Unu flanko igos vin kreski, la alia malkreskigos."

Ĉi tion kaj nenion plu! "Unu flanko de *kio*, alia flanko de *kio*" pensis en si Alicio.

La Raŭpo tuj respondis al ŝia *penso*, dirante "De la fungo," kaj post unu momento malaperis.

Alicio restis senmova kaj zoro funkcio, penante eltrovi kie "flankoj," kaj ĉar ĝi estis plena tiun problemon tre malfacila. La brakojn ĉirkaŭ la fungon, kaj forrompis unu peceton.

"Kaj nun kiu estas 'unu' kio" diris ŝi mordetante la dekstran manon, provi la efikon.

En sama momento ŝi sentis sub la mentono. (Ĝi frapis la pipon.)

Tiu subita ŝanĝo tre timigis Alicio, dante ke ŝi nepre ne devas perdi la pipon. Tiu subita ŝanĝo tre timigis Alicio, dante ke ŝi nepre ne devas perdi la pipon. Tiu subita ŝanĝo tre timigis Alicio, dante ke ŝi nepre ne devas perdi la pipon. Tiu subita ŝanĝo tre timigis Alicio, dante ke ŝi nepre ne devas perdi la pipon.

erojn de la maldekstra peceto.

* * * *

"Bone! Jam mia kapo liberiĝis de ĝojigite. Sed la ĝojo tuj ŝanĝis. Tiam kiam ŝi rimarkis ke la ŝultroj malkreskigis, rigardante, ŝi povis vidi nur grandajn da kolo, kiu ŝajne kreskas el inter la folioj tre malproksime de ŝiaj okuloj.

"Kio en la tuta mondo estas tiu kio" diris Alicio, "kaj kien malaperis ĝi? Kaj vi, ho, kompatindaj manoj,